

Z Velké.

Mirně.

Pri-šla ně no - vin - ka, s půl no-ci ho - din-ka, že mé-ho
 mi-lé-ho, chy - ti - la ho - doň-ka, že mé-ho mi-lé-ho,
 chy - ti - la ho - doň-ka.

Přišla ně novinka,
 s půl noci hodinka,
 že mého milého,
 chytila hodoňka,

Dybych já věděla,
 čím bych mu pomohla,
 šla bych mu pro léky
 až do apatéky.

Nešcasné ty léky
 aj z téj apatéky,
 dyž mého milého
 do šatů oblékli.

Do šatů oblékli
 do truhly vložili,
 už mé potěšení
 v černéj zemi leží.

Černá zem, černá zem,
 pušť ně milého ven
 na slovečko, na dvě,
 nech sa vyžalujem.

Dybych sa začala
 všecko žalovati,
 a šak by moseła
 černá zem plakati.

Běž, milenko, domu,
 hledaj si jiného,
 já budem spočívát
 až do dňa súdného.

Až do dňa súdného,
 až bude súditi,
 já budu, má milá,
 za oboch prositi.

Z Pržna.

Vo-děn-ko stu - de-ná, cos mně po-dě - la - la, vza-łas mně sy-
 ne-čka, co sem ho mě - la rá-da, vza-łas mně sy - ne-čka,
 co sem ho mě - la rá - da.